अन्नाद्यजानां सत्त्वानां रसजानां च सर्व्वशः ।
फलपुष्पोद्भवानां च घृतप्राशो विशोधनं ॥ १४३ ॥
कृष्टजानामोषधीनां जातानां च स्वयं वने ।
वृथालम्भेऽनुगच्छेद्वां दिनमेकं पयोव्रतः ॥ १४४ ॥
एतैर्व्रतैरपोह्यंस्यादेनो हिंसासमुद्भवं ।
ज्ञानाज्ञानकृतं कृत्स्नं शृणुतानाद्यभक्षणे ॥ १४५ ॥
अज्ञानाद्वारुणीं पीत्वा संस्कारेणैव शुध्यति ।
मतिपूर्व्वमनिर्देश्यं प्राणान्तिकमिति स्थितिः ॥ १४६ ॥
अपः सुराभाजनस्था मद्यभाण्डस्थितास्तथा ।
पञ्चरात्रं पिबेत् पीत्वा शंखपुष्पीशृतं पयः ॥ १४७ ॥
स्पृष्ट्वा दत्वा च मदिरां विधिवत् प्रतिगृह्य च ।
शूद्रोच्छिष्टाश्च पीत्वापः कुशवारि पिबेत् त्र्यहं ॥ १४८ ॥
ब्राह्मणस्तु सुरापस्य गन्धमाघ्राय सोमपः ।
प्राणानप्सु त्रिरायम्य घृतं प्राश्य विशुध्यति ॥ १४९ ॥
अज्ञानात् प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव च ।
पुनः संस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः ॥ १५० ॥
वपनं मेखला दण्डो भैक्षचर्य्या व्रतानि च ।
निवर्त्तन्ते द्विजातीनां पुनः संस्कारकर्म्मणि ॥ १५१ ॥